

EM 2015 / 25.1
15. oktober 2015
Naaja H. Nathanielsen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om Grønlands Selvstyres udtalelse til kongelig anordning om ikrafttræden for Grønland om ændring til CPR-lov

(Naalakkersuisoq for Finanser og Råstoffer)

Vold er et af vores største samfundsproblemer. Omfanget er så stort, at det må siges at være almindeligt. Vi har alle set vold gennem vores opvækst. Enten derhjemme eller i bybilledet. Det er en sørgelig ting ved vores samfund.

Det er som om vi er blevet vant til ordet. Men vi bør huske, at vold dækker over at et menneske bliver sparket, slået med knyttede næver eller genstande som flasker eller sten. Det dækker også over kvælningsforsøg eller angreb med kniv eller skydevåben. Og det er bare den fysiske vold. Dertil kommer den psykiske vold, hvor et menneske nedgøres, latterliggøres, trues, ydmyges og kontrolleres. Seksuel vold handler om at et menneske tvinges til seksuelle handlinger imod deres vilje. Økonomisk vold og materiel vold handler om at man fratages egne penge eller får ødelagt ting i sit hjem: sit tøj, sine fotografier, sine møbler. Kan vi være os selv bekendt – når den slags handlinger sker så ofte i vores samfund?

Vi har et meget voldeligt samfund. Og derfor skal vi naturligvis yde beskyttelse til dem der udsættes for vold. Forslaget handler om at yde adressebeskyttelse til personer der er truede. Der er tale om en dansk lov der gøres gældende for vores land.

Inuit Ataqatigiit vil ikke modsætte os et forslag, der har til hensigt at yde voldsramte beskyttelse. Men vi har alligevel nogle kommentarer til forslaget.

Høringssvarene fremgår ikke af materialet. Vi ønsker derfor at udvalget forholder sig til om kommunerne er spurgt om forslaget og om de har forholdt sig til hvordan de vil løfte opgaven med at skjule borgerens adresse. Det spørgsmål er særligt aktuelt, hvis den voldsramte har behov for sociale ydelser, der kræver en kendt adresse.

Vores land er stort, men vores befolkning er lille. Derfor er intentionen god, men kan i praksis være vanskelig at anvende. Man må formode, at det vil være meget svært for en person at skjule sig her i landet. Især hvis man har et barn, der går i skole eller daginstitution. Vi må derfor antage, at en voldsudøver på et tidspunkt vil få oplysning om den voldsramtes opholdssted på en eller anden måde. Det er derfor endnu vigtige, at dette lovforslag suppleres med en reel indsats rettet mod at forebygge vold og med behandling til voldsudøvere.

I den forbindelse skal vi minde om det lovforslag Inuit Ataqatigiit fremsatte til efterårssamlingen 2010. Under punkt 37 foreslog vi, at der blev oprettet et behandlingstilbud til voldelige mænd og kvinder. Forslaget blev vedtaget af et enigt Inatsisartut.

Med disse ord henviser vi forslaget til behandling i Lovudvalget.

